

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2004/109/EK

(2004. gada 15. decembris)

par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 44. un 95.pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) efektīvs, pārskatāms un integrēts vērtspapīru tirgus dos ieguldījumu īsta vienotā tirgus izveidē Kopienā un veicinās izaugsmi un darba vietu rašanos, labākas kapitāla sadales un izmaksu samazināšanās rezultātā. Precīzas, vispusīgas un savlaicīgas informācijas par vērtspapīru emitentiem atklāšana veicina ieguldītāju noturīgu uzticību un ļauj veikt uzņēmumu un to aktīvu informētu novērtēšanu. Tas uzlabo gan ieguldītāju aizsardzību, gan tirgus efektivitāti;
- (2) lai to panāktu, vērtspapīru emitentiem jānodrošina atbilstīga atklātība attiecībā pret ieguldītājiem, gādājot par regulāru informācijas plūsmu. Tāpat, lai to panāktu, akcionāriem vai fiziskām vai juridiskām personām, kam ir balsstiesības vai finanšu instrumenti, kuri dod tām tiesības iegūt esošās balsstiesīgās akcijas, arī jāinformē emitenti par iegādi vai citām izmaiņām attiecībā uz nozīmīgu līdzdalību uzņēmumos tā, lai pēdējie varētu nodrošināt sabiedrības informēšanu;
- (3) Komisijas 1999. gada 11. maija paziņojums "Sistēmas īstenošana finanšu tirgiem: Rīcības plāns" nosaka virkni darbību, kas nepieciešamas, lai pilnībā izveidotu finanšu pakalpojumu vienoto tirgu. Eiropadomes 2000. gada sanāksmē Lisabonā tika pieņemts aicinājums ieviest šo rīcības plānu līdz 2005. gadam. Rīcības plānā tiek uzsvērts, ka nepieciešams sagatavot direktīvu, kas uzlabotu atklātības prasības. Šī nepieciešamība tika apstiprināta Eiropadomes 2002. gada marta sanāksmē Barselonā;
- (4) šai direktīvai būtu jāaskān ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un dalībvalstu centrālo banku

uzdevumiem un pienākumiem, ko tām uzliek Līgums un Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūti; īpaša uzmanība šajā sakarā jāvelta dalībvalstu centrālajām bankām, kuru akcijas šobrīd ir atļauts tirgot regulētā tirgū, lai garantētu Kopienas tiesību galveno mērķu sasniegšanu;

- (5) to valsts tiesību lielākā saskaņotība, kas attiecas uz prasībām vērtspapīru emitentiem sniegt periodisko un tekošo informāciju, uzlabotu ieguldītāju aizsardzību visā Kopienā. Tomēr šī direktīva neietekmē esošos Kopienas tiesību aktus par ieguldījumu apliecībām, ko emitējušas kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kuri nav slēgta tipa uzņēmumi, vai ieguldījumu apliecībām, kas iegūtas vai atsavinātas šādos uzņēmumos;
- (6) to akciju vai parāda vērtspapīru emitenta uzraudzība, kam vienības nominālvērtība ir mazāka par EUR 1 000, šīs direktīvas mērķu sasniegšanai būtu vislabāk veicama dalībvalstī, kurā emitentam ir juridiskā adrese. Šajā sakarā ir svarīgi nodrošināt saskaņību ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību ⁽⁴⁾. Tāpat būtu jānodrošina zināma elastība, lai ļautu trešo valstu emitentiem un Kopienas sabiedrībām, kas emitē tikai vērtspapīrus, kas nav augstāk minētie, izvēlēties izcelsmes dalībvalsti;
- (7) ieguldītāju augsta līmeņa aizsardzība visā Kopienā ļautu likvidēt šķēršļus vērtspapīru iekļaušanai regulētos tirgos, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī. Dalībvalstīm, kas nav izcelsmes dalībvalsts, turpmāk netiktu atļauts ierobežot vērtspapīru iekļaušanu to regulētos tirgos, piemērojot stingrākas prasības periodiskajai un tekošajai informācijai par emitentiem, kuru vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū;
- (8) šķēršļu likvidēšana saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts principu neattiecas uz jomām, ko šī direktīva neaptver, tādām kā akcionāru tiesības iejaukties emitenta vadībā. Tā neskar arī izcelsmes dalībvalsts tiesības pieprasīt emitentam papildus publicēt daļēju vai visu regulēto informāciju laikrakstos;

⁽¹⁾ OV C 80, 30.3.2004., 128. lpp.

⁽²⁾ OV C 242, 9.10.2003., 6. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 30. marta Atzinums (vēl nav publicēts "Oficiālajā Vēstnesī") un Padomes 2004. gada 2. decembra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

- (9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu⁽¹⁾ jau bijusi svarīgs solis pretim finanšu pārskatu standartu konverģencei visā Kopienā attiecībā uz emitentiem, kuru vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū un kuriem pieprasīts sagatavot konsolidētos pārskatus. Tādējādi jau ir izveidots īpašs režīms vērtspapīru emitentiem, kas iet tālāk nekā vispārējā sistēma sabiedrībām, kas noteikta direktīvās par uzņēmējdarbības tiesībām. Šī direktīva turpina nostiprināt šādu pieeju attiecībā uz gada un starpposma pārskatiem, tostarp principu, ka jāsniedz patiesi un skaidri priekšstats par emitenta aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem. Saīsināti finanšu pārskati, kā daļa no pusgada finanšu pārskata, arī ir pietiekams pamats, lai dotu patiesu un skaidru priekšstatu par emitenta finanšu gada pirmajiem sešiem mēnešiem;
- (10) gada finanšu pārskatam jānodrošina informācija par katru gadu, sākot no brīža, kad emitenta vērtspapīri tika atļauts tirgot regulētā tirgū. Labāka finanšu pārskatu salīdzināmība palīdz vērtspapīru tirgus ieguldītājiem tikai tad, ja tie var būt droši, ka šī informācija tiks publicēta noteiktā laika posmā pēc finanšu gada beigām. Attiecībā uz parāda vērtspapīriem, ko jau ir atļauts tirgot regulētā tirgū pirms 2005. gada 1. janvāra un ko emitējuši emitenti, kas reģistrēti trešajā valstī, izcelsmes dalībvalsts drīkst, ievērojot īpašus nosacījumus, ļaut to emitentiem negatavot gada finanšu pārskatus saskaņā ar standartiem, kas noteikti šajā direktīvā;
- (11) šī direktīva paredzēs sniegt vairāk informācijas pusgada finanšu pārskatos akciju emitentiem, kuru vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū. Tas ļaus ieguldītājiem veikt apzinātāku emitenta stāvokļa novērtējumu.
- (12) izcelsmes dalībvalsts drīkst atbrīvot no pienākuma sniegt pusgada pārskatus parāda vērtspapīru emitentus šādos gadījumos:
- kredītiestādes, kas darbojas kā mazi parāda vērtspapīru emitenti, vai
 - emitenti, kas jau darbojas brīdī, kad šī direktīva stājas spēkā, un kas izlaiž tikai un vienīgi parāda vērtspapīrus, ko bez nosacījumiem un neatsaucami garantē izcelsmes dalībvalsts vai kāda no tās reģionālajām vai pašvaldības iestādēm, vai
 - desmit gadus ilgā pārejas laikposmā - tikai un vienīgi attiecībā uz tiem parāda vērtspapīriem, ko jau bijis atļauts tirgot regulētā tirgū pirms 2005. gada 1. janvāra un ko var pirt tikai profesionālie ieguldītāji. Ja izcelsmes dalībvalsts piešķir šādu atbrīvojumu, to nedrīkst attiecināt uz jebkuriem parāda vērtspapīriem, ko vēlāk tika atļauts tirgot regulētā tirgū;
- (13) Eiropas Parlaments un Padome izsaka atzinību Komisijas nodomam ātri izskatīt atklātības uzlabošanas iespējas attiecībā uz atalgojuma politiku, kopējo izmaksājamo atalgojumu, tostarp jebkāda veida nosacītu vai atliktu atlīdzību, un pabalstiem natūrā, ko piešķir administratīvo, vadības vai uzraudzības struktūru darbiniekiem, saskaņā ar tās 2003. gada 21. maija Rīcības plānu "Uzņēmējdarbības tiesību modernizēšana un uzņēmumu pārvaldības uzlabošana Eiropas Savienībā" un Komisijas ieteikto vēlmi tuvākajā nākotnē izstrādāt ieteikumu par šo tēmu;
- (14) izcelsmes dalībvalstīm jānodrošina emitenti, kuru akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū un kuru galvenie darbības veidi attiecas uz ieguves nozari, norādīt savos gada finanšu pārskatos maksājumus, kas veikti par labu valdībai. Izcelsmes dalībvalstij arī jānodrošina palielināt pārskatāmību attiecībā uz šādiem maksājumiem saskaņā ar pamatnostādņēm, kas izstrādātas dažādos starptautiskos finanšu forumos;
- (15) šī direktīva arī uzliks par pienākumu sniegt pusgada pārskatus tiem emitentiem, kas emitē tikai parāda vērtspapīrus regulētos tirgos. Izņēmumi var būt tikai attiecībā uz vairumtirgiem, pamatojoties uz nominālvērtību vismaz EUR 50 000 par vienu vienību, kā noteikts Direktīvā 2003/71/EK. Ja parāda vērtspapīri tiek emitēti citā valūtā, atbrīvojumi var piešķirt vienīgi, ja emisijas dienā vienības nominālvērtība šajā valūtā ir vismaz ekvivalenta EUR 50 000;
- (16) savlaicīgākai un uzticamākai informācijai par akciju emitentu darbību finanšu gadā ir nepieciešama biežāka starpposma informācija. Tāpēc būtu jāievieš prasība publicēt starpposma vadības ziņojumu pirmajos sešos mēnešos un otru starpposma vadības ziņojumu - otrajos finanšu gada sešos mēnešos. Akciju emitentiem, kas jau publicē ceturkšņa pārskatus, nav jāpieprasa publicēt starpposma vadības ziņojumus;
- (17) atbilstīgi noteikumi par atbildību, kas paredzēti attiecīgās dalībvalsts normatīvajos aktos, būtu jāpiemēro attiecībā uz emitentu, tā administratīvajām, pārvaldības un pārraudzības struktūrām vai emitenta atbildīgajām personām. Dalībvalstis var noteikt šīs atbildības līmeni;

⁽¹⁾ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

- (18) sabiedrībai jābūt informētai par izmaiņām nozīmīgā līdzdalībā emitentos, kuru akcijas tirgo regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas Kopienā. Informācijai jābūt tādai, kas ļautu ieguldītājiem iegūt vai atsavināt akcijas, pilnībā pārzinot izmaiņas balsošanas struktūrā; tai arī jāveicina efektīva akciju emitentu kontrole un vispārēja tirgus pārskatāmība attiecībā uz nozīmīgām kapitāla plūsmām. Zināmos gadījumos būtu jāsniedz informācija par akcijām vai finanšu instrumentiem, kā noteikts 13. pantā, kas iesniegti kā nodrošinājums;
- (19) šīs direktīvas 9. un 10. panta c) apakšpunkts nevajadzētu attiecināt uz akcijām, kas piešķirtas ECBS dalībniekiem vai ko tie piešķirusi, veicot savas funkcijas kā monetārās iestādes, ja netiek izmantotas no šīm akcijām izrietošās balsstiesības; "īsa laikposma" jēdziens 11. pantā būtu jāsaprot, ņemot vērā kredītooperācijas, ko veic saskaņā ar Līgumu un Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesību aktiem, īpaši ECB pamatnostādnēm par monetārās politikas instrumentiem un procedūrām un TARGET, kā arī kredītooperācijas ar mērķi veikt līdzvērtīgas funkcijas saskaņā ar valstu noteikumiem;
- (20) lai izvairītos no dažu tirgus dalībnieku nevajadzīgas apgrūtināšanas un lai noskaidrotu, kam faktiski ir ietekme uz emitentu, nav jāievieš prasības paziņot par nozīmīgu līdzdalību akcijās vai citos 13. pantā minētajos finanšu instrumentos, kas dod tiesības iegādāties akcijas, attiecībā uz tirgus līderiem vai turētājiem, vai par līdzdalību akcijās vai šādos finanšu instrumentos, kas iegādāti tikai un vienīgi mijieskaita un norēķinu mērķiem, atbilstīgi ierobežojumiem un garantijām, ko piemēro visā Kopienā. Izcelsmes dalībvalstij būtu jāļauj piešķirt ierobežotus izņēmumus attiecībā uz ieguldījumiem akcijās kredītiestāžu un ieguldījumu sabiedrību tirdzniecības grāmatās;
- (21) lai noskaidrotu, kam faktiski ir nozīmīga līdzdalība viena un tā paša emitenta akcijās vai citos finanšu instrumentos visā Kopienā, mātessabiedrībām nav jāpieprasa summēt tai piederošās akcijas un akcijas, kuras pārvalda pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) vai ieguldījumu sabiedrības, ja šādi uzņēmumi vai sabiedrības izmanto balsošanas tiesības neatkarīgi no mātessabiedrības un atbilst dažiem papildus noteiktiem kritērijiem;
- (22) to vērtspapīru turētāju, ko atļauts tirgot regulētā tirgū, informēšanai joprojām būtu jāatbilst vienādas attieksmes principam. Šāda vienāda attieksme ir piemērojama tikai akcionāriem vienlīdzīgā situācijā un tādejādi neskar jautājumu par to, cik daudz balsstiesību ir konkrētai akcijai. Tāpat parāda vērtspapīru turētāji, kas tiek atzīti par pari passu, arī turpmāk var gūt labumu no vienāda attieksmes, pat valsts parāda gadījumā. Būtu jāveicina informācijas sniegšana akciju un/vai parāda vērtspapīru turētājiem kopsapulcēs. Jo īpaši aktīvāk būtu jāiesaista akciju un/vai parāda vērtspapīru turētāji, kas atrodas ārzemēs, lai tie varētu izvirzīt pilnvarotos, kas darbotos viņu vietā. Šo pašu iemeslu dēļ akciju un/vai parāda vērtspapīru turētāju kopsapulcē būtu jāņem, vai mūsdienu informācijas un komunikāciju tehnoloģiju izmantošana var kļūt par realitāti. Tādā gadījumā emitentiem jāveic pasākumi, lai efektīvi informētu akciju un/vai parāda vērtspapīru turētājus, ciktāl ir iespējams identificēt šos turētājus;
- (23) šķēršļu likvidēšanai un efektīvai Kopienas jauno informēšanas prasību izpildei ir nepieciešama izcelsmes dalībvalsts kompetentas iestādes veikta atbilstīga kontrole. Ar šo direktīvu būtu jāievieš minimālās garantijas šādas informācijas savlaicīgai pieejamībai. Šī iemesla dēļ katrā dalībvalstī jābūt vismaz vienai reģistrācijas un uzglabāšanas sistēmai;
- (24) emitenta pienākums tulkot visu tekošo un periodisko informāciju visās atbilstošajās valodās tajās dalībvalstīs, kurās tā vērtspapīrus ir atļauts tirgot, neveicina vērtspapīru tirgus integrāciju un traucē vērtspapīru pārrobežu pielaišanu tirgošanai regulētos tirgos. Tāpēc emitentam noteiktos gadījumos jābūt tiesīgam iesniegt informāciju valodā, kas parasti tiek lietota starptautisko finanšu darījumu jomā. Tā kā īpaši jāpieliek pūles, lai piesaistītu ieguldītājus no citām dalībvalstīm un no trešām valstīm, dalībvalstīm turpmāk nav jāierobežo akcionāru, personu, kam izmanto balsošanas tiesības, vai finanšu instrumentu turētāju tiesības iesniegt emitentam vajadzīgo paziņojumu valodā, kas parasti tiek lietota starptautisko finanšu darījumu jomā;
- (25) būtu vairāk jāorganizē informācijas par emitentiem pieejamība ieguldītājiem Eiropas līmenī, lai aktīvi veicinātu Eiropas kapitāla tirgu integrāciju. Meklējot pieeju šāda veida informācijai, ieguldītājiem, kas neatrodas emitenta izcelsmes dalībvalstī, jābūt vienādā pozīcijā ar ieguldītājiem, kas atrodas emitenta dalībvalstī. To būtu iespējams sasniegt, ja izcelsmes dalībvalsts nodrošinātu atbilstību minimālajiem kvalitātes standartiem informācijas izplatīšanai Kopienā, garantējot ātrumu un nediskriminējošas metodes un ņemot vērā apskatāmās regulētās informācijas veidu. Papildus tam, izplatītajai informācijai izcelsmes dalībvalstī ir jābūt pieejamai centralizētā veidā, izveidojot Eiropas informācijas tīklu, kas sniedz informāciju par cenām, kuras var atļauties mazumtirgotāji, neieviešot nevajadzīgas dubultas informācijas sniegšanas prasības emitentiem. Emitentiem būtu jāgūst labums no brīvas konkurences, izvēloties plašsaziņas līdzekļus vai operatoru informācijas izplatīšanai saskaņā ar šo direktīvu;

- (26) lai turpmāk vienkāršotu ieguldītāju pieeju informācijai par uzņēmumiem visās dalībvalstīs, valstu uzraudzības iestādēm ciešā sadarbībā ar citām iesaistītājām pusēm, jo īpaši vērtspapīru emitentiem, ieguldītājiem, tirgus dalībniekiem, regulēto tirgu operatoriem un finanšu informācijas sniedzējiem, būtu jāizstrādā vadlīnijas elektronisko tīklu izveidošanai;
- (27) lai nodrošinātu efektīvu ieguldītāju aizsardzību un regulētu tirgu atbilstīgu darbību, noteikumiem par informāciju, kas jāpublicē emitentiem, kuru vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētos tirgos, būtu jāattiecas arī uz emitentiem, kam nav juridiskās adreses dalībvalstī un uz kuriem neattiecas Līguma 48. pants. Tāpat būtu jānodrošina, ka jebkāda veida papildu atbilstīgo informāciju par Kopienas emitentiem vai trešo valstu emitentiem, kuras atklāšana ir obligāta trešā valstī, bet ne dalībvalstī, dara zināmu atklātībai Kopienā;
- (28) katrā dalībvalstī būtu jānozīmē viena kompetenta iestāde, kas uzņemtos atbildību par saskaņā ar šo direktīvu pieņemto noteikumu ieviešanas uzraudzību un starptautisko sadarbību. Šādai iestādei jābūt administratīvām funkcijām, un būtu jānodrošina tās neatkarība no tirgus dalībniekiem, lai izvairītos no interešu konfliktiem. Dalībvalsts tomēr var nozīmēt citu kompetentu iestādi, lai tā izvērtētu, vai šajā direktīvā paredzētā informācija tiek sagatavota saskaņā ar attiecīgo finanšu pārskatu sagatavošanas noteikumiem, un veiktu atbilstīgus pasākumus gadījumos, kad ir atklāti pārkāpumi; šādai iestādei nav jābūt administratīvai iestādei;
- (29) ņemot vērā pieaugošo pārrobežu darbību, ir nepieciešams uzlabot sadarbību starp valstu kompetentajām iestādēm, tostarp izveidot visaptverošu noteikumu kopumu attiecībā uz informācijas apmaiņu un piesardzības pasākumiem. Regulējošo un uzraudzības uzdevumu organizācija katrā dalībvalstī nedrīkst kavēt efektīvu sadarbību starp kompetentajām valstu iestādēm;
- (30) Padome 2000. gada 17. jūlija sanāksmē izveidoja Viedo komiteju Eiropas vērtspapīru tirgus regulēšanai. Savā nobeiguma ziņojumā Viedo komiteja ierosināja ieviest jaunas likumdošanas metodes, kuru pamatā ir četrpakāpju process, proti, pamata principi, tehniskie īstenošanas pasākumi, sadarbība starp valstu vērtspapīru regulatoriem un Kopienas tiesību aktu izpilde. Šai direktīvai būtu jāaprobežojas ar plašiem "pamata" principiem, kamēr īstenošanas pasākumiem, kas jāapstiprina Komisijai sadarbībā ar Eiropas vērtspapīru komiteju, kura izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK ⁽¹⁾, jānosaka tehniskās nianšes;
- (31) Ar Eiropadomes 2001. gada martā Stokholmā pieņemto rezolūciju tika apstiprināts Viedo komitejas nobeiguma ziņojums un ierosinātā četrpakāpju pieeja, lai regulēšanas procesu attiecībā uz Kopienas tiesību aktiem vērtspapīru jomā padarītu efektīvāku un pārredzamāku;
- (32) saskaņā ar minēto rezolūciju īstenošanas pasākumi būtu jāpielieto biežāk, lai nodrošinātu, ka tehniskie noteikumi tiek atjaunināti atbilstīgi pārmaiņām tirgū un uzraudzībā, un visiem īstenošanas posmiem būtu jānosaka termiņi;
- (33) ar savu 2002. gada 5. februāra rezolūciju par finanšu pakalpojumu tiesību aktu īstenošanu Eiropas Parlaments arī apstiprināja Viedo komitejas nobeiguma ziņojumu, pamatojoties uz svinīgu deklarāciju, ar ko Komisijas priekšsēdētājs nāca klajā, vērsoties pie Parlamenta tajā pašā dienā, un vēstuli, ko 2001. gada 2. oktobrī Iekšējā tirgus komisārs adresēja Parlamenta Ekonomikas un monetāro lietu komitejas priekšsēdētājam, par garantijām Eiropas Parlamenta līdzdalībai šajā procesā.
- (34) Eiropas Parlamenta rīcībā jābūt trīs mēnešiem pēc tam, kad īstenošanas pasākumu projekts ir iesniegts pirmo reizi, lai tas varētu izskatīt to un sniegt savu atzinumu. Tomēr steidzamos un attaisnojamus gadījumos šis laikposms var tikt saīsināts. Ja minētā laikposmā Eiropas Parlaments pieņem rezolūciju, Komisijai pasākumu projekts būtu jāpārskata;
- (35) šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem var būt nepieciešami tehniskie īstenošanas noteikumi, lai ņemtu vērā pārmaiņas vērtspapīru tirgos. Komisijai būtu jāpiešķir attiecīgas pilnvaras, lai tā varētu apstiprināt īstenošanas pasākumus, ar nosacījumu, ka tie negroza šīs direktīvas pamatelementus un Komisija rīkojas saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem principiem, iepriekš apspriedusies ar Eiropas Vērtspapīru komiteju;
- (36) īstenojot savas īstenošanas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu, Komisijai būtu jāievēro šādi principi:
- nepieciešamība nodrošināt ieguldītāju uzticību finanšu tirgiem, sekmējot augstus atklātības standartus finanšu tirgos,
 - nepieciešamība nodrošināt ieguldītājiem plašu konkurējošu ieguldīšanas iespēju klāstu, kā arī viņu stāvoklim piemērotu informāciju un aizsardzību,
 - nepieciešamība nodrošināt, ka neatkarīgās pārvaldes iestādes konsekventi izpilda noteikumus, jo īpaši attiecībā uz cīņu pret ekonomiskajiem noziegumiem,

⁽¹⁾ OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/8/EK (OV L 3, 7.1.2004., 33. lpp.).

- nepieciešamība nodrošināt augsta līmeņa atklātību un apspriešanos ar visiem tirgus dalībniekiem, kā arī Eiropas Parlamentu un Padomi,
- nepieciešamība veicināt inovācijas finanšu tirgos, lai nodrošinātu, ka tie ir dinamiski un efektīvi,
- nepieciešamība nodrošināt finanšu sistēmas integritāti, cieši un aktīvi uzraugot finanšu inovācijas,
- nepieciešamība samazināt kapitāla izmaksas un uzlabot kapitāla pieejamību,
- nepieciešamība ilgtermiņā posmā sabalansēt tirgus dalībnieku, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu un mazo ieguldītāju, izmaksas un ieguvumus, ko rada jebkāda veida īstenošanas pasākumi,
- nepieciešamība veicināt Kopienas finanšu tirgu starptautisko konkurētspēju, neierobežojot nepieciešamo starptautiskās sadarbības paplašināšanu,
- nepieciešamība nodrošināt vienlīdzīgus nosacījumus visu tirgus dalībnieku darbībai, ikreiz, kad tas ir lietderīgi, ieviešot Kopienas līmeņa noteikumus,
- nepieciešamība respektēt atšķirības valstu finanšu tirgos, ja vien tās nepamatoti neapdraud vienotā tirgus vienotību,
- nepieciešamība nodrošināt saskanību ar citiem Kopienas tiesību aktiem šajā jomā, jo informācijas nesabalansētība un atklātības trūkums var apdraudēt tirgu darbību un jo īpaši - kaitēt patērētājiem un maziem ieguldītājiem;

- (37) lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību vai tās īstenošanas pasākumu ievērošanu, prasību vai pasākumu pārkāpumi būtu nekavējoties jāatklāj un, ja nepieciešams, jānosaka. Lai to panāktu, pasākumiem un sankcijām jābūt pietiekami preventīvām, samērīgām un konsekventi pielietotām. Dalībvalstīm jānodrošina, ka kompetento iestāžu pieņemtos lēmumus var pārsūdzēt tiesās;
- (38) šīs direktīvas mērķis ir uzlabot esošās atklātības prasības vērtspapīru emitentiem un ieguldītājiem, kas iegūst vai atsavina nozīmīgu līdzdalību emitentos, kuru vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū. Šī direktīva aizstāj dažas prasības Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem⁽¹⁾. Lai apkopotu atklātības prasības vienā tiesību aktā, to

nepieciešams attiecīgi grozīt. Tomēr šādiem grozījumiem nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu tiesības uzlikt papildu prasības saskaņā ar Direktīvas 2001/34/EK 42. līdz 63. pantu, kas paliek spēkā;

- (39) šī direktīva saskan ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽²⁾;
- (40) šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas īpaši noteikti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
- (41) tā kā šīs direktīvas mērķus, tas ir, ar vienādu atklātības līmeni visā Kopienā panākt ieguldītāju uzticību un tādējādi pabeigt iekšējā tirgus izveidi, dalībvalstīs nespēj pienācīgi sasniegt, pamatojoties uz esošiem Kopienas tiesību aktiem, un tos labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var veikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu ar šo direktīvu nosaka tikai to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai;
- (42) šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu nosaka prasības periodiskās un tekošās informācijas atklāšanai par tiem emitentiem, kuru vērtspapīrus jau ir atļauts tirgot regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī.

2. Šī direktīva neattiecas uz ieguldījumu apliecībām, ko emitējuši kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kuri nav slēgta tipa uzņēmumi, un ieguldījumu apliecībām, kas iegūtas vai atsavinātas šādos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos.

⁽¹⁾ OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/71/EK.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

3. Dalībvalstis var izlemt nepiemērot 16. panta 3. punktā un 18. panta 2., 3. un 4. punktā minētos noteikumus vērtspapīriem, kurus atļauts tirgot regulētā tirgū un kurus emitējuši minētās dalībvalstis vai to reģionālās vai pašvaldības iestādes.

4. Dalībvalstis var izlemt nepiemērot 17. pantu attiecībā uz to centrālajām bankām, kad tās darbojas kā tādu akciju emitenti, kuras atļauts tirgot regulētā tirgū, ja šī atļauja tika saņemta pirms 2005. gada 20. janvāra.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "vērtspapīri" ir pārvedami vērtspapīri, kā definēts 4. panta 1. punkta 18. apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem⁽¹⁾, izņemot minētās direktīvas 4. panta 1. punkta 19. apakšpunktā definētos naudas tirgus instrumentus, kuru dzēšanas termiņš ir īsāks nekā 12 mēneši un kuriem var piemērot valsts tiesību aktus;
- b) "parāda vērtspapīri" ir obligācijas vai cita veida pārvedami parāda vērtspapīri, izņemot vērtspapīrus, kuri ir pielīdzināmi uzņēmuma akcijām vai kuri to konvertēšanas vai ar tiem piešķirto tiesību izmantošanas rezultātā dod tiesības iegūt akcijas vai vērtspapīrus, kas ir līdzvērtīgi akcijām;
- c) "regulēts tirgus" ir tirgus, kas definēts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 14. apakšpunktā;
- d) "emitents" ir juridiska persona, kura ir publisko tiesību vai privāttiesību subjekts, arī valsts, un kuras vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū; attiecībā uz depozitāro sertifikātu par vērtspapīriem emitents ir attiecīgo vērtspapīru emitents;
- e) "akcionārs" ir fiziska vai juridiska persona, kura ir publisko tiesību vai privāttiesību subjekts un kura īpašumā tieši vai netieši ir:
 - i) emitenta akcijas uz sava vārda un uz sava rēķina;
 - ii) emitenta akcijas uz sava vārda, bet uz citas fiziskas vai juridiskas personas rēķina;
 - iii) depozitārais sertifikāts; šādā gadījumā depozitārā sertifikāta turētājs tiek uzskatīts par depozitārajam sertifikātam atbilstīgo akciju turētāju (akcionāru).
- f) "kontrolēts uzņēmums" ir uzņēmums:
 - i) kurā fiziskai vai juridiskai personai ir balsstiesību vairākums; vai

ii) kurā fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības iecelt amatā vai atlaist no amata administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu un kurā šī persona tajā pašā laikā ir akcionārs vai dalībnieks; vai

iii) kuras akcionārs vai dalībnieks ir fiziska vai juridiska persona, kas viena pati kontrolē akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākumu saskaņā ar vienošanos, ko šāda persona ir noslēgusi ar citiem attiecīgā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem; vai

iv) par kuru fiziska vai juridiska persona var izmantot vai faktiski izmanto dominējošu ietekmi vai kontroli;

g) "kolektīvo ieguldījumu uzņēmums, kas nav slēgta tipa uzņēmums" ir tādi daļu pārvaldījuma fondi un ieguldījumu sabiedrības:

i) kuru mērķis ir publiski piesaistīta kapitāla kolektīva ieguldīšana un kuras darbojas pēc riska dalīšanas principa; un

ii) kuru daļas pēc turētāju lūguma tieši vai netieši pārpērk vai izpērk par šo uzņēmumu aktīviem;

h) "kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu daļas" ir kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu emitēti vērtspapīri, kuros nostiprinātas šādu uzņēmumu dalībnieku tiesības uz tā aktīviem;

i) "izcelsmes dalībvalsts" ir:

i) attiecībā uz to parādu vērtspapīru emitentiem, kuru vienības nominālvērtība ir mazāka nekā EUR 1 000, vai attiecībā uz akciju emitentiem:

— ja emitents ir reģistrēts Kopienā - dalībvalsts, kurā tam ir juridiskā adrese;

— ja emitents ir reģistrēts trešā valstī - dalībvalsts, kurā tam ir pienākums iesniegt kompetentai iestādei gada informāciju saskaņā ar Direktīvas 2003/71/EK 10. pantu;

To pašu definīciju piemēro parādu vērtspapīriem, kas ir citā valūtā, nevis euro, ja to vienības nominālvērtība emisijas dienā ir mazāka par EUR 1 000, ja vien tas nav gandrīz EUR 1 000;

ii) attiecībā uz emitentu, uz kuru neattiecas i) apakšpunkts - dalībvalsts, ko emitents izvēlēties no dalībvalstu skaita, kurā ietilpst dalībvalsts, kurā tam ir juridiskā adrese, un dalībvalstis, kurās tā vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū. Emitents drīkst izvēlēties tikai vienu dalībvalsti kā tā izcelsmes dalībvalsti. Izvēle paliek spēkā vismaz trīs gadus, ja vien tā vērtspapīri nav zaudējuši tirgošanas atļauju Kopienas regulētā tirgū;

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

- j) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū, ja tā nav izcelsmes dalībvalsts;
- k) "regulētā informācija" ir visa veida informācija, kas emitentam vai jebkurai citai personai, kas pieteikusies vērtspapīru tirgošanas atļaujai regulētā tirgū bez emitenta piekrišanas, ir jādara zināma atklātībai saskaņā ar šo direktīvu, 6. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) ⁽¹⁾ vai saskaņā ar dalībvalstu normatīvajiem vai administratīvajiem noteikumiem, ko tās pieņēmušas saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 1. punktu;
- l) "elektroniskie līdzekļi" ir elektroniskais aprīkojums datu apstrādei (tostarp datu saspišanai), uzglabāšanai un pārraidīšanai, izmantojot kabeļus, radio viļņus, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskos līdzekļus;
- m) "pārvaldības sabiedrība" ir sabiedrība, kas definēta 1.a panta 2. punktā Padomes Direktīvā 85/611/EEK (1985. gada 20. decembris) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) ⁽²⁾;
- n) "tirgus līderis" ir persona, kas finanšu tirgos pastāvīgi izrāda vēlmi veikt darījumus savā vārdā, pērkot un pārdodot finanšu instrumentus par saviem līdzekļiem par cenām, ko tā nosaka;
- o) "kreditēstāde" ir uzņēmums, kas definēts 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kreditēstāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽³⁾;
- p) "nepārtraukti vai atkārtoti emitēti vērtspapīri" ir parāda vērtspapīri, ko kāds emitents emitē nepārtrauktajā emisijā vai vismaz divās atsevišķās līdzīga tipa un/vai kategorijas vērtspapīru emisijās.

2. Šā panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) daļā dotās definīcijas "kontrolēts uzņēmums" mērķiem, turētāja tiesības attiecībā uz balsošanu, iecelšanu vai atlaišanu ietver tiesības, kas pieder jebkurai citam uzņēmumam, kuru kontrolē attiecīgais akcionārs, un tiesības, kas pieder jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kas, kaut gan savā vārdā, darbojas attiecīgā akcionāra vai tā kontrolētā uzņēmuma uzdevumā.

3. Lai ņemtu vērā finanšu tirgus tehnisko attīstību un nodrošinātu 1. punkta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus attiecībā uz definīcijām, kas izklāstītas 1. punktā.

⁽¹⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/39/EK.

⁽³⁾ OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/69/EK (OV L 125, 28.4.2004., 44. lpp.).

Komisija, jo īpaši,

- a) šā panta 1. punkta i) apakšpunkta ii) daļas mērķiem nosaka procedūras, saskaņā ar kurām emitentam ir pieejama izcelsmes dalībvalsts izvēles iespēja;
- b) ja nepieciešams saistībā ar izcelsmes dalībvalsts izvēles iespēju, kā paredzēts 1. punkta i) apakšpunkta ii) daļā, pielāgo trīs gadu laikposmu attiecībā uz emitenta iepriekšējām darbībām, ņemot vērā jebkuru jaunu prasību Kopienas tiesību aktos par atļaujām tirgot regulētā tirgū;
- c) šā panta 1. punkta l) apakšpunkta mērķiem izveido to komunikācijas līdzekļu indikatīvu sarakstu, kurus nevar uzskatīt par elektroniskiem līdzekļiem, ņemot vērā V pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽⁴⁾.

3. pants

Vērtspapīru tirgus integrācija

1. Izcelsmes dalībvalsts drīkst attiecināt uz emitentu stingrākas prasības nekā noteikts šajā direktīvā.

Izcelsmes dalībvalsts arī drīkst attiecināt uz akcionāru vai fizisku vai juridisku personu, kas minēta 10. vai 13. pantā, stingrākas prasības nekā noteikts šajā direktīvā.

2. Uzņēmēja dalībvalsts nedrīkst:

- a) attiecībā uz atļaušanu tirgot vērtspapīrus regulētā tirgū tās teritorijā likt ievērot informācijas atklāšanas prasības, kas būtu stingrākas par šajā direktīvā vai Direktīvas 2003/6/EK 6. pantā noteiktajām;
- b) attiecībā uz informācijas paziņošanu attiecināt uz akcionāru vai fizisku vai juridisku personu, kas minēta 10. vai 13. pantā, stingrākas prasības nekā noteikts šajā direktīvā.

II NODAĻA

PERIODISKĀ INFORMĀCIJA

4. pants

Gada finanšu pārskati

1. Emitents dara zināmu atklātībai tā gada finanšu pārskatu vēlākais četrus mēnešus pēc finanšu gada beigām un nodrošina, ka tas ir publiski pieejams vismaz turpmākos piecus gadus.

⁽⁴⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

2. Gada finanšu pārskats ietver:

5. pants

a) revidētos finanšu pārskatus;

b) vadības ziņojumu; un

c) ziņojumus, ko sagatavojušas emitenta atbildīgās personas, kuru vārdus un funkcijas skaidri norāda, par to, ka atbilstīgi minēto personu rīcībā esošajai informācijai finanšu pārskati ir sagatavoti saskaņā ar attiecīgo finanšu pārskatu sagatavošanas noteikumiem un sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupas aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli un peļņu un zaudējumiem, un vadības ziņojums ietver skaidru priekšstatu par emitenta un konsolidācijas grupas uzņēmējdarbības attīstību un rezultātiem, kā arī to stāvokli, kopā ar tādu būtisku risku un nenoteiktību aprakstu, ar ko tas sastopas.

3. Ja emitentam ir jāsagatavo konsolidētie pārskati saskaņā ar Padomes Septīto direktīvu 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs) par konsolidētajiem pārskatiem⁽¹⁾, revidētie finanšu pārskati ietver šādus konsolidētos pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002, un mātessabiedrības gada pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā mātessabiedrība ir reģistrēta.

Ja emitentam nav jāsagatavo konsolidētie pārskati, revidētie finanšu pārskati ietver pārskatus, kas sagatavoti saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā sabiedrība ir reģistrēta.

4. Finanšu pārskatiem jābūt revidētiem saskaņā ar 51. un 51.a pantu Padomes Ceturtajā direktīvā 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs) par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem⁽²⁾ un, ja emitentam ir jāsagatavo konsolidētie pārskati, saskaņā ar Direktīvas 83/349/EEK 37. pantu.

Revidenta ziņojumu, ko parakstījusi par finanšu pārskatu revīziju atbildīgā persona vai personas, pilnībā publisko kopā ar gada finanšu pārskatu.

5. Vadības ziņojumu sagatavo saskaņā ar Direktīvas 78/660/EEK 46. pantu un, ja emitentam ir jāsagatavo konsolidētie pārskati, saskaņā ar Direktīvas 83/349/EEK 36. pantu.

6. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un nodrošinātu 1. punkta vienādu piemērošanu. Komisija īpaši nosaka tehniskus noteikumus, saskaņā ar kuriem publicētais gada finanšu pārskats, tostarp revidenta ziņojums, jāsaglabā publiski pieejams. Nepieciešamības gadījumā Komisija drīkst korigēt piecu gadu laikposmu, kas minēts 1. punktā.

⁽¹⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/51/EK (OV L 178, 17.7.2003., 16. lpp.).

⁽²⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/51/EK.

Pusgada finanšu pārskati

1. Akciju vai parādu vērtspapīru emitents publisko pusgada finanšu pārskatu par pirmajiem sešiem finanšu gada mēnešiem cik vien ātri iespējams pēc attiecīgā perioda beigām, bet ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tā beigām. Emitents nodrošina, ka pusgada finanšu pārskats ir publiski pieejams vismaz turpmākos piecus gadus.

2. Pusgada finanšu pārskats ietver:

a) saīsinātus finanšu pārskatus;

b) starpposma vadības ziņojumu; un

c) ziņojumus, ko sagatavojušas emitenta atbildīgās personas, kuru vārdus un funkcijas skaidri norāda, par to, ka atbilstīgi minēto personu rīcībā esošajai informācijai saīsinātie finanšu pārskati ir sagatavoti saskaņā ar spēkā esošajiem grāmatvedības standartiem un sniedz patiesu un skaidru priekšstatu par emitenta vai konsolidācijas grupas aktīviem, pasīviem, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem, kā pieprasa ar 3. punktu, un starpposma vadības ziņojums ietver skaidru priekšstatu attiecībā uz informāciju, ko pieprasa ar 4. punktu.

3. Ja emitentam ir jāsagatavo konsolidētie pārskati, saīsinātos finanšu pārskatus sagatavo saskaņā ar starptautisko grāmatvedības standartu, kas attiecas uz starpposma finanšu pārskatiem un kas ir pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. pantā minēto procedūru.

Ja emitentam nav jāsagatavo konsolidētie pārskati, saīsinātie finanšu pārskati vismaz ietver saīsinātu bilanci, saīsinātu peļņas un zaudējumu pārskatu un paskaidrojošas piezīmes par šiem pārskatiem. Sagatavojot saīsinātu bilanci un saīsināto peļņas un zaudējumu pārskatu, emitents ievēro tos pašus principus atzīšanai un novērtēšanai, ko izmanto sagatavojot gada finanšu pārskatu.

4. Pusgada vadības ziņojumā norāda vismaz svarīgākos notikumus, kas notikuši finanšu gada pirmo sešu mēnešu laikā, un to ietekmi uz saīsinātiem finanšu pārskatiem, kā arī apraksta galvenos riskus un neskaidrības atlikušajos sešos finanšu gada mēnešos. Akciju emitentu pusgada vadības ziņojumā norāda arī svarīgākos darījumus ar saistītām personām.

5. Ja tikusi veikta pusgada finanšu pārskata revīzija, revidenta ziņojumu publicē pilnā apjomā. Tas pats attiecas uz caurskatīšanu. Ja pusgada finanšu pārskati nav revidēti, emitents to atzīmē savā ziņojumā.

6. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un nodrošinātu šī panta 1. līdz 5. punkta vienādu piemērošanu.

Komisija jo īpaši:

- a) nosaka tehniskos nosacījumus, saskaņā ar kuriem publicēto pusgada finanšu pārskatu, tostarp revīzijas pārskatu, saglabā publiski pieejamu.
- b) precizē revīzijas pārskata būtību;
- c) nosaka minimālās prasības saīsinātā bilanci, saīsinātā peļņas un zaudējumu pārskatā un paskaidrojošās piezīmēs iekļaujamai informācijai, ja tos nesagatavo saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. pantā noteikto procedūru,

Vajadzības gadījumā Komisija var koriģēt piecu gadu laikposmu, kas minēts 1. punktā.

6. pants

Starpposma vadības ziņojumi

1. Neskarot Direktīvas 2003/6/EK 6. pantu, emitents, kura akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū, publisko tā vadības ziņojumu finanšu gada pirmo sešu mēnešu laikā un vēl vienu vadības ziņojumu - finanšu gada nākamo sešu mēnešu laikā. Ziņojumu publisko laikposmā no desmit nedēļām pēc attiecīgā sešu mēnešu perioda sākuma līdz sešām nedēļām pirms minētā perioda beigām. Tajā iekļauj informāciju par periodu starp attiecīgā sešu mēnešu perioda sākumu un ziņojuma publikācijas dienu. Ziņojums ietver:

- skaidrojumu par attiecīgajā periodā notikušiem būtiskajiem notikumiem un darījumiem un to ietekmi uz emitenta un tā kontrolēto uzņēmumu finansiālo stāvokli, un
- vispārējo aprakstu attiecībā uz emitenta un tā kontrolēto uzņēmumu finansiālo stāvokli un darbības rezultātiem attiecīgajā periodā.

2. Emitentiem, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, regulēta tirgus noteikumiem vai pēc savas iniciatīvas publicē ceturkšņa finanšu pārskatus, ievērojot iepriekš minētos tiesību aktus vai noteikumus, nav jāpublisko 1. punktā minētie vadības ziņojumi.

3. Līdz 2010. gada 20. jāvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par emitentu vadības cetur-

kšņa ziņojumu un finanšu pārskatu caurskatāmību, lai noteiktu, vai iesniedzama informācija atbilst mērķim ļaut ieguldītājiem veikt informētu novērtējumu attiecībā uz emitenta finansiālo stāvokli. Ziņojums ietver ietekmes novērtējumu jomās, kurās Komisija uzskata par nepieciešamu iesniegt priekšlikumus šā panta grozījumiem.

7. pants

Atbildība

Dalībvalstis nodrošina, ka vismaz emitents vai tā administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūrvienības atbild par to, ka sagatavo un dara zināmu atklātībai informāciju saskaņā ar 4., 5., 6. un 16. pantu, un nodrošina to, ka to normatīvie un administratīvie noteikumi par atbildību attiecas uz emitentiem, iepriekš minētajām struktūrvienībām vai emitentu atbildīgajām personām.

8. pants

Atbrīvojumi

1. Šīs direktīvas 4., 5. un 6. pants neattiecas uz šādiem emitentiem:

- a) valsti, tās reģionālajām vai pašvaldības iestādēm, starptautiskām publiskām struktūrām, kurā vismaz viens no dalībniekiem ir dalībvalsts, ECB un dalībvalstu centrālajām bankām, neatkarīgi no tā, vai tās emitē akcijas vai citus vērtspapīrus; un
- b) emitentu, kas emitē tikai un vienīgi parāda vērtspapīrus, ko atļauts tirgot regulētā tirgū un kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai, ja parāda vērtspapīri tiek emitēti citādā valūtā nekā euro, vienības nominālvērtība emisijas dienā šajā valūtā ir vismaz ekvivalenta EUR 50 000.

2. Izcelsmes dalībvalsts var izvēlēties nepiemērot 5. pantu attiecībā uz kredītiestādēm, kuru akcijas nav atļauts tirgot regulētā tirgū un kuras nepārtraukti vai atkārtoti emitējušas tikai parāda vērtspapīrus, ja visu šo parāda vērtspapīru kopējā nominālvērtība ir mazāka par EUR 100 000 000 un ja šīs iestādes nav publicējušas prospektu saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK.

3. Izcelsmes dalībvalsts var izvēlēties nepiemērot 5. pantu attiecībā uz emitentiem, kuri Direktīvas 2003/71/EK spēkā stāšanās dienā jau pastāvēja un kuri regulētā tirgū emitē vienīgi parāda vērtspapīrus, ko bez nosacījumiem un neatsaucami garantē izcelsmes dalībvalsts vai kāda no tās reģionālajām vai pašvaldības iestādēm.

III NODAĻA

TEKOŠĀ INFORMĀCIJA

I DAĻA

Informācija par nozīmīgu līdzdalību

9. pants

Paziņojums par nozīmīgas līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu

1. Izcelsmes dalībvalsts nodrošina, ka, akcionāram iegūstot vai atsavinot emitenta akcijas, kuras atļauts tirgot regulētā tirgū un kurām ir balsstiesības, šādi akcionāri paziņo emitentam to, kāds ir akcionāra balsstiesību īpatsvars akciju iegūšanas vai atsavināšanas rezultātā, kad šis īpatsvars sasniedz, pārsniedz vai kļūst mazāks par 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % un 75 %.

Balsstiesības aprēķina, ņemot vērā visas balsstiesīgas akcijas, pat ja balsstiesību izmantošana ir apturēta. Turklāt šo informāciju sniedz arī attiecībā uz visām vienas kategorijas akcijām ar balsstiesībām.

2. Izcelsmes dalībvalstis nodrošina to, ka akcionāri paziņo emitentam balsstiesību īpatsvaru, kad šis īpatsvars sasniedz, pārsniedz vai kļūst mazāks par sliekšni, kas paredzēts 1. punktā, tādu notikumu rezultātā, kas mainījuši balsstiesību sadalījumu, pamatojoties uz informāciju, kas izpausta saskaņā ar 15. pantu. Ja emitents ir reģistrēts trešajā valstī, paziņojumu veic līdzvērtīgos gadījumos.

3. Izcelsmes dalībvalstij nav jāpiemēro:

- a) 30 % sliekšnis, ja tā piemēro vienas trešdaļas sliekšni;
- b) 75 % sliekšnis, ja tā piemēro divu trešdaļu sliekšni.

4. Šo pantu nepiemēro akcijām, kas iegūtas tikai un vienīgi mijieskaita un norēķinu mērķiem parastajā īsā norēķinu ciklā, kā arī turētājiem, kas tur akcijas saskaņā ar turētāja statusu, ar nosacījumu, ka šādi turētāji var izmantot šīm akcijām piešķirtās balsstiesības vienīgi saskaņā ar norādījumiem, kas sniegti uz papīra vai elektroniskā veidā.

5. Šo pantu nepiemēro attiecībā uz tādas nozīmīgas līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, kas sasniedz vai pārsniedz 5 % sliekšni, ja to veic tirgus līderis, kas darbojas šajā statusā, ar nosacījumu, ka:

- a) tas ir saņēmis atļauju no izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK; un

- b) tas neiejaucas attiecīgā emitenta vadībā, kā arī nekādā veidā neietekmē emitentu, lai tas pirktu akcijas vai atbalstītu akciju cenu.

6. Izcelsmes dalībvalsts saskaņā ar 2. panta l) punkta i) apakšpunktu var paredzēt, ka balsstiesības, kas ietvertas kredītiestādes vai ieguldījumu sabiedrības tirdzniecības grāmatā, kā noteikts Padomes Direktīvas 93/6/EEK (1993. gada 15. marts) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību⁽¹⁾ 2. panta 6. punktā, neņem vērā šā panta mērķiem ar nosacījumu, ka:

- a) balsstiesības, kas ietvertas tirdzniecības grāmatā, nepārsniedz 5 % un
- b) kredītiestāde vai ieguldījumu sabiedrība nodrošina, ka tirdzniecības grāmatā ietvertu akciju balsstiesības netiek izmantotas un citādi pielietotas, lai iejauktos emitenta vadībā.

7. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un nodrošinātu šī panta 2., 4. un 5. punkta vienādu piemērošanu.

Komisija īpaši nosaka 4. punktā minētā "īsā norēķinu cikla" maksimālo ilgumu, kā arī atbilstīgus mehānismus kontrolei, ko veic izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde. Papildus Komisija var sagatavot to notikumu sarakstu, kas minēti 2. punktā.

10. pants

Nozīmīga īpatsvara balsstiesību iegūšana vai atsavināšana

Paziņošanas prasības, kas noteiktas 9. panta 1. un 2. punktā, ir piemērojamas arī fiziskai personai vai juridiskai personai, ciktāl tā ir pilnvarota iegūt, atsavināt vai izmantot balsstiesības vienā no šādiem gadījumiem vai to kombinācijā:

- a) balsstiesības, kas pieder trešajai pusei, ar kuru šī fiziska vai juridiska persona ir noslēgusi vienošanos, kas uzliek tām pienākumus pieņemt, saskaņoti izmantojot tām piederošās balsstiesības, ilgstošu kopēju politiku attiecībā uz konkrētā emitenta vadību;
- b) balsstiesības, kas pieder trešajai pusei saskaņā ar vienošanos, kas noslēgta ar minēto fizisku vai juridisku personu un kas paredz attiecīgo balsstiesību pagaidu nodošanu par maksu;
- c) balsstiesības, kas piešķirtas akcijām, ko šāda fiziska vai juridiska persona ir saņēmusi kā nodrošinājumu, ja tā kontrolē balsstiesības un paziņo par tās nodomiem tās izmantot;

⁽¹⁾ OV L 141, 11.6.1993., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/39/EK.

- d) balsstiesības, kas piešķirtas akcijām, attiecībā uz kurām fiziskai vai juridiskai personai ir izmantošanas tiesības mūža garumā;
- e) balsstiesības, kas pieder minētās fiziskās vai juridiskās personas kontrolētajam uzņēmumam vai ko šāds uzņēmums var izmantot a) līdz d) punkta nozīmē;
- f) balsstiesības, kas piešķirtas akcijām, kas nodotas glabāšanā šai fiziskajai vai juridiskajai personai, ja tā var izmantot balsstiesības pēc saviem ieskatiem, ja nav saņēmusi īpašus norādījumus;
- g) balsstiesības, kas pieder trešajai pusei uz tās vārda minētās fiziskas vai juridiskas personas labā;
- h) balsstiesības, kuras šī fiziskā vai juridiskā persona var realizēt kā pilnvarnieks, kad tā ir tiesīga izmantot balsstiesības pēc saviem ieskatiem, ja nav saņēmusi īpašus norādījumus.

11. pants

1. Šīs direktīvas 9. pantu un 10. panta c) punktu nepiemēro akcijām, kas piešķirtas ECBS dalībniekiem vai ko tie piešķirusi, veicot savas funkcijas kā monetārās iestādes, tostarp akcijām, kas piešķirtas ECBS dalībniekiem vai ko tie piešķirusi saskaņā ar ķīlas līgumu, pārdošanas ar atpirkšanu līgumu vai līdzīgu vienošanos saistībā ar likviditāti, kas sniegta monetārās politikas mērķiem vai maksājumu sistēmā.
2. Uzņēmums attiecas uz iepriekš minētajiem darījumiem, kas ilgst īsu laika periodu, un ar nosacījumu, ka šādām akcijām pievienotās balsstiesības netiek izmantotas.

12. pants

Kārtība, kādā paziņo par nozīmīgu līdzdalību un to dara zināmu atklātībai

1. Paziņojums, kas prasīts ar 9. un 10. pantu, ietver šādu informāciju:
 - a) gala situācija attiecībā uz balsstiesību sadalījumu;
 - b) kontrolētu uzņēmumu ķēde, ar kuras palīdzību faktiski tur balsstiesības, ja piemērojams;
 - c) diena, kurā sliekšnis tika sasniegts vai pārsniegts; un
 - d) akcionāra identitāte, pat ja akcionārs nav tiesīgs izmantot balsstiesības saskaņā ar nosacījumiem, kas minēti 10. pantā, un tās fiziskās vai juridiskās personas identitāte, kas ir tiesīga realizēt balsstiesības akcionāra vārdā.
2. Paziņojumu emitentam veic pēc iespējas īsā laikā, taču ne vēlāk par četrām tirdzniecības dienām, no kurām pirmā ir diena, kas seko aiz tās dienas, kad akcionārs vai fiziska vai juridiska persona, kas minēta 10. pantā,
 - a) uzzina par balsstiesību iegūšanu vai atsavināšanu vai iespēju tās izmantot vai kad, ņemot vērā apstākļus, tai būtu bijis

jāuzzina par to, neatkarīgi no dienas, kurā balsstiesību iegūšana vai atsavināšana vai balsstiesību izmantošanas iespēja stājas spēkā; vai

- b) tiek informēta par notikumu, kas minēts 9. panta 2. punktā.

3. Uzņēmums ir atbrīvots no 1. punktā prasītā paziņojuma veikšanas, ja paziņojumu veic tā mātessabiedrība vai, ja pati mātessabiedrība ir kontrolēts uzņēmums, tās pašas mātessabiedrība.

4. Pārvaldības sabiedrības mātessabiedrībai nav jāsummē tai piederošas akcijas, saskaņā ar 9. un 10. pantu, ar akcijām, ko pārvalda pārvaldības sabiedrība saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvā 85/611/EEK, ja vien šāda pārvaldības sabiedrība izmanto balsstiesības neatkarīgi no mātessabiedrības.

Tomēr 9. un 10. pantu piemēro, kad mātessabiedrība vai cits tās kontrolēts uzņēmums ir veicis ieguldījumus akcijās, ko pārvalda šī pārvaldības sabiedrība, un kad pārvaldības sabiedrībai nav tiesību pēc saviem ieskatiem izmantot balsstiesības, kas piešķirtas šīm akcijām, un tā var izmantot šīs balsstiesības tikai saskaņā ar tiešiem vai netiešiem norādījumiem, ko devusi mātessabiedrība vai cits mātessabiedrības kontrolēts uzņēmums.

5. Ieguldījumu sabiedrības, kam piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, mātessabiedrībai nav jāsummē 9. un 10. pantā minētās akcijas ar akcijām, kuras šī ieguldījumu sabiedrība pārvalda kā klienta individuālu portfeli Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 9. apakšpunkta nozīmē, ar nosacījumu, ka:

- ieguldījumu sabiedrība ir tiesīga veikt šādu ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanu atbilstīgi Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 4. punktam;
- tā var izmantot no šādām akcijām izrietošās balsstiesības tikai saskaņā ar norādījumiem, kas sniegti rakstiski vai elektroniskā veidā, vai tā nodrošina, ka ieguldījumu portfeļu individuālas pārvaldīšanas pakalpojumus veic neatkarīgi no visiem citiem pakalpojumiem saskaņā ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi tiem, kas paredzēti Direktīvā 85/611/EEK, pielietojot atbilstīgus mehānismus; un
- ieguldījumu sabiedrība izmanto savas balsstiesības neatkarīgi no mātessabiedrības.

Tomēr 9. un 10. pantu piemēro gadījumos, kad mātessabiedrība vai mātessabiedrības kontrolēts uzņēmums ir veicis ieguldījumus akcijās, ko pārvalda šī ieguldījumu sabiedrība, un šī ieguldījumu sabiedrība nav tiesīga pēc saviem uzskatiem izmantot no šīm akcijām izrietošās balsstiesības un var izmantot šīs balsstiesības tikai saskaņā ar tiešiem vai netiešiem norādījumiem, ko devusi mātessabiedrība vai cits mātessabiedrības kontrolēts uzņēmums.

6. Saņemot 1. punktā minēto paziņojumu, bet ne vēlāk kā trīs tirdzniecības dienas pēc tam emitents dara zināmu atklātībai visu informāciju, kas ietverta paziņojumā.

7. Izcelsmes dalībvalsts var atbrīvot emitentus no 6. punkta prasībām, ja paziņojumā ietverta informāciju darījusi zināmu atklātībai tās kompetenta iestāde saskaņā ar 21. pantā izklāstītajiem nosacījumiem pēc paziņojuma saņemšanas, bet ne vēlāk kā trīs tirdzniecības dienas pēc tam.

8. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un lai nodrošinātu šī panta 1., 2., 4., 5. un 6. punkta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus:

- a) lai izveidotu standarta veidlapu, ko izmanto visā Kopienā, kad emitentam tiek paziņota 1. punktā prasītā informācija vai tiek iesniegta informācija saskaņā ar 19. panta 3. punktu;
- b) lai noteiktu "tirdzniecības dienu" kalendāru visām dalībvalstīm;
- c) lai noteiktu, kuros gadījumos akcionārs vai fiziska vai juridiska persona, kas minēta 10. pantā, vai abi veic vajadzīgo paziņojumu emitentam;
- d) lai precizētu apstākļus, kādos akcionāram vai fiziskai vai juridiskai personai, kas minēta 10. pantā, būtu vajadzējis uzzināt par akciju iegūšanu vai atsavināšanu;
- e) lai precizētu neatkarības nosacījumus, kuriem jāatbilst pārvaldības sabiedrībām un to mātesabiedrībām vai ieguldījumu sabiedrībām un to mātesabiedrībām, lai varētu izmantot 4. un 5. punktā paredzētos atbrīvojumus.

13. pants

1. Šis direktīvas 9. pantā noteiktās paziņošanas prasības piemēro arī fiziskai vai juridiskai personai, kurai tieši vai netieši pieder finanšu instrumenti, kas dod tai tiesības iegūt pēc šāda īpašnieka paša iniciatīvas saskaņā ar formālu vienošanos emitenta akcijas, kuras jau ir emitētas, kurām ir balsstiesības un kuras ir atļauts tirgot regulētā tirgū.

2. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un lai nodrošinātu 1. panta vienādu piemērošanu. Tā jo īpaši nosaka:

- a) šā panta 1. punktā minēto finanšu instrumentu veidus un to apkopojumu;
- b) šā panta 1. punktā minētās formālas vienošanās būtību;
- c) iesniedzamā paziņojuma saturu, izveidojot standarta veidlapu, ko izmantotu šim mērķim visā Kopienā;
- d) paziņojuma sniegšanas laikposmu;

- e) adresātu, kam paziņojums jāiesniedz.

14. pants

1. Kad tādu akciju emitents, kuras ir atļauts tirgot regulētā tirgū, iegūst vai atsavina savas akcijas pats vai ar citas personas starpniecību, kas darbojas savā vārdā, bet emitenta labā, izcelsmes dalībvalsts nodrošina, ka emitents dara zināmu atklātībai informāciju par savu akciju īpatsvaru pēc iespējas īsā laikā, bet ne vēlāk par četrām tirdzniecības dienām pēc šādas iegūšanas vai atsavināšanas, ja šis īpatsvars sasniedz, pārsniedz vai kļūst mazāks par 5 % vai 10 % balsstiesību. Šo īpatsvaru aprēķina, ņemot vērā balsstiesīgo akciju kopējo skaitu.

2. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un lai nodrošinātu 1. punkta vienādu piemērošanu.

15. pants

Lai aprēķinātu 9. pantā minētos sliekšņus, izcelsmes dalībvalsts vismaz pieprasa emitentam darīt zināmu atklātībai balsstiesību kopējo skaitu un kapitālu katra kalendāra mēneša beigās, kura laikā radies šāda kopējā skaita pieaugums vai samazinājums.

16. pants

Papildu informācija

1. To akciju emitents, kuras ir atļauts tirgot regulētā tirgū, nekavējoties dara zināmas atklātībai jebkuras izmaiņas tiesībās, kas attiecas uz dažādām akciju kategorijām, tostarp izmaiņas tiesībās, kas attiecas uz atvasinātiem vērtspapīriem, ko izdevis pats emitents un kas nodrošina pieeju emitenta akcijām.

2. To vērtspapīru emitents, kuri nav akcijas un kurus ir atļauts tirgot regulētā tirgū, nekavējoties dara zināmas atklātībai jebkuras izmaiņas attiecībā uz vērtspapīru, kas nav akcijas, turētāju tiesībām, tostarp izmaiņas šo vērtspapīru noteikumos, kas var netieši ietekmēt minētās tiesības, jo īpaši sakarā ar izmaiņām aizņēmuma noteikumos vai procentu likmēs.

3. To vērtspapīru emitents, kurus ir atļauts tirgot regulētā tirgū, nekavējoties dara zināmu atklātībai informāciju par jaunu kredītu izsniegšanu un jo īpaši ar tām saistītām garantijām vai nodrošinājumiem. Neskarot Direktīvu 2003/6/EK, šā punkta noteikumi nav piemērojami starptautiskai publiskai struktūrai, kuras dalībnieks ir vismaz viena dalībvalsts.

II IEDAĻA

Informācija to vērtspapīru turētājiem, ko ir atļauts tirgot regulētā tirgū

17. pants

Informācijas prasības emitentiem, kuru akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū

1. To akciju emitents, ko atļauts tirgot regulētā tirgū, nodrošina vienādu attieksmi pret visiem akcionāriem, kas atrodas vienādā pozīcijā.

2. Emitents nodrošina, ka visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai dotu iespēju akcionāriem izmantot savas tiesības, ir pieejami izcelsmes dalībvalstī un ka tiek saglabāta datu integritāte. Akcionāriem neliedz izmantot savas tiesības ar pilnvaroto palīdzību, ievērojot tās valsts tiesību aktus, kurā emitents ir reģistrēts. Emitents jo īpaši:

- a) sniedz informāciju par sapulču vietu, laiku un darba kārtību, kopējo akciju un balsstiesību skaitu un akcionāru tiesībām piedalīties sapulcēs;
 - b) dara pieejamu pilnvarojuma veidlapu, uz papīra vai, ja iespējams, elektroniskā formā, katrai personai, kas ir tiesīga balsot akcionāru sapulcē, kopā ar paziņojumu par sapulci vai – pēc pieprasījuma – pēc sapulces izziņošanas;
 - c) nozīmē par savu pilnvarnieku finanšu iestādi, caur kuru akcionāri var izmantot savas finansiālās tiesības; un
 - d) publicē paziņojumus vai izplata apkārtrakstus, kas attiecas uz dividenžu piešķiršanu un izmaksu un jaunu akciju emisiju, tostarp informāciju par jebkuriem iedalīšanas, parakstīšanās, atcelšanas vai konvertēšanas pasākumiem.
3. Lai informētu akcionārus, izcelsmes dalībvalsts ļauj emitentiem izmantot elektroniskos līdzekļus ar nosacījumu, ka šāds lēmums tiek pieņemts kopsapulcē un atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:
- a) elektronisko līdzekļu izmantošana nekādā veidā nav atkarīga no akcionāra vai, 10. panta a) līdz h) punktā minētajos gadījumos, fiziskas vai juridiskas personas mītnes atrašanās vietas vai dzīvesvietas;
 - b) pielieto identifikācijas līdzekļus, lai tiktu efektīvi informēti akcionāri vai fiziskas vai juridiskas personas, kas ir tiesīgas izmantot vai vadīt balsstiesību izmantošanu;
 - c) akcionāriem vai – 10. panta a) līdz e) punktā minētajos gadījumos – fiziskām vai juridiskām personām, kas ir tiesīgas iegūt, atsavināt vai izmantot balsstiesības, nosūta

rakstisko pieprasījumu par viņu piekrišanu elektronisku līdzekļu izmantošanai informācijas pārsūtīšanai, un, ja viņi nepauž iebildumu saprātīgā laikposmā, to piekrišana tiks uzskatīta par sniegtu. Tiem jābūt iespējai jebkurā laikā nākotnē pieprasīt, lai informācija tiktu pārsūtīta rakstiskā formā, un

- d) to izmaksu sadalījums, kas radušās no šādas informācijas pārsūtīšanas elektroniskā veidā, emitents nosaka saskaņā ar vienādas attieksmes principu, kas noteikts 1. punktā.

4. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un informācijas un komunikācijas tehnoloģijā un lai nodrošinātu 1., 2. un 3. punkta vienādu piemērošanu. Tā jo īpaši nosaka to finanšu iestāžu veidus, caur kurām akcionārs var izmantot finansiālās tiesības, kā paredzēts 2. punkta c) apakšpunktā.

18. pants

Informācijas prasības emitentiem, kuru parāda vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū

1. To parāda vērtspapīru emitents, kurus ir atļauts tirgot regulētā tirgū, nodrošina vienādu attieksmi pret visiem vienas un tās pašas emisijas parāda vērtspapīru turētājiem attiecībā uz visām tiesībām, kas izriet no šiem parāda vērtspapīriem.

2. Emitents nodrošina, ka visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai dotu iespēju parāda vērtspapīru turētājiem izmantot savas tiesības, ir publiski pieejami izcelsmes dalībvalstī un ka tiek saglabāta datu integritāte. Parāda vērtspapīru turētājiem neliedz izmantot savas tiesības ar pilnvaroto palīdzību, ievērojot tās valsts tiesību aktus, kurā emitents ir reģistrēts. Emitents jo īpaši:

- a) publicē paziņojumus vai izplata apkārtrakstus par parāda vērtspapīru turētāju sapulču vietu, laiku un darba kārtību, procentu izmaksu, konvertēšanas, apmaiņas, parakstīšanās vai atcelšanas tiesību realizāciju, kā arī atmaksāšanu un šo turētāju tiesībām piedalīties šajās sapulcēs;
- b) dara pieejamu pilnvarojuma veidlapu, uz papīra vai, ja iespējams, elektroniskā formā, katrai personai, kas ir tiesīga balsot parāda vērtspapīru turētāju sapulcē, kopā ar paziņojumu par sapulci vai – pēc pieprasījuma – pēc sapulces izziņošanas; un
- c) nozīmē par savu pilnvarnieku finanšu iestādi, caur kuru parāda vērtspapīru turētāji var izmantot savas finansiālās tiesības.

3. Ja uz sapulci uzaicina tikai to parāda vērtspapīru turētājus, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz 50 000 EUR vai – gadījumā, ja parāda vērtspapīru vērtība ir izteikta citā valūtā, nevis euro – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir līdzvērtīga vismaz 50 000 EUR, emitents var izvēlēties par norises vietu jebkuru dalībvalsti ar nosacījumu, ka visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai dotu iespēju šādiem turētājiem izmantot savas tiesības, tiek padarīta pieejama šajā dalībvalstī.

4. Lai nodotu informāciju parāda vērtspapīru turētājiem, izcelsmes dalībvalsts vai saskaņā ar 3. punktu emitenta izvēlēta dalībvalsts ļauj emitentam izmantot elektroniskos līdzekļus ar nosacījumu, ka šāds lēmums tiek pieņemts kopsapulcē un atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- a) elektronisko līdzekļu izmantošana nekādā gadījumā nav atkarīga no parāda vērtspapīru turētāja vai tā pilnvarotā mītnes atrašanās vietas vai dzīvesvietas;
- b) pielieto identifikācijas līdzekļus, lai parāda vērtspapīru turētāji tiktu efektīvi informēti;
- c) parāda vērtspapīru turētājiem nosūta rakstisko pieprasījumu par viņu piekrišanu elektronisku līdzekļu izmantošanai informācijas pārsūtīšanai, un, ja viņi nepauž iebildumu pieņemamā laikposmā, to piekrišana tiks uzskatīta par sniegtu. Tiem jābūt iespējai jebkurā laikā nākotnē pieprasīt, lai informācija tiktu pārsūtīta rakstiskā formā; un
- d) to izmaksu sadalījums, kas radušās no šādas informācijas pārsūtīšanas elektroniskā veidā, emitents nosaka saskaņā ar vienādas attieksmes principu, kas noteikts 1. punktā.

5. Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un informācijas un komunikācijas tehnoloģijā un lai nodrošinātu 1. līdz 4. punkta vienādu piemērošanu. Tā jo īpaši nosaka to finanšu iestāžu veidus, caur kurām parāda vērtspapīru turētāji var izmantot finansiālās tiesības, kā paredzēts 2. punkta c) apakšpunktā.

IV NODAĻA

VISPĀRĒJIE PIENĀKUMI

19. pants

Izcelsmes dalībvalsts kontrole

1. Kad emitents vai jebkura persona, kas bez emitenta piekrišanas pieprasa atļauju pilaist emitenta vērtspapīrus

tirgošanai regulētā tirgū, dara zināmu atklātībai regulētu informāciju, tā tajā pašā laikā šo informāciju iesniedz tās izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Šī kompetentā iestāde var publicēt šādu iesniegto informāciju savā tīmekļa vietnē.

Kad emitents izsaka priekšlikumu mainīt tā reģistrēšanas dokumentus vai statūtus, tas dara zināmu grozījumu projektu izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un regulētam tirgum, kurā tā vērtspapīrus ir atļauts tirgot. Šādu paziņojumu sniedz nekavējoties un vēlākais dienā, kad tiek sasaukta kopsapulce, kurā paredzēts balsot par grozījumu projektu vai informēt par to.

2. Izcelsmes dalībvalsts var atbrīvot emitentu no 1. punkta prasības attiecībā uz informāciju, kas darīta zināma atklātībai saskaņā ar Direktīvas 2003/6/EK 6. pantu vai šīs direktīvas 12. panta 6. punktu.

3. Informāciju, kas jāziņo emitentam saskaņā ar 9., 10., 12., un 13. pantu, vienlaicīgi iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei.

4. Lai nodrošinātu 1., 2. un 3. punkta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus.

Komisija jo īpaši nosaka procedūru, saskaņā ar kuru emitentam, akcionāram, citu finanšu instrumentu turētājam vai personai, kas minēta 10. pantā, ir jāiesniedz informācija izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar attiecīgi 1. vai 3. punktu, lai:

- a) radītu iespēju iesniegt informāciju ar elektronisko līdzekļu palīdzību izcelsmes dalībvalstī;
- b) saskaņot šīs direktīvas 4. pantā minēto gada finanšu pārskatu iesniegšanu ar Direktīvas 2003/71/EK 10. pantā minētās gada informācijas iesniegšanu.

20. pants

Valodas

1. Kad vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū tikai izcelsmes dalībvalstī, regulētu informāciju sniedz valodā, ko pieņēmusi kompetentā iestāde izcelsmes dalībvalstī.

2. Kad vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū gan izcelsmes dalībvalstī, gan vienā vai vairākās uzņēmējās dalībvalstīs, regulētu informāciju sniedz:

- a) valodā, ko pieņēmusi kompetentā iestāde izcelsmes dalībvalstī; un

b) atkarībā no emitenta izvēles – vai nu valodā, ko pieņēmušas minēto uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes, vai valodā, ko parasti lieto starptautisko finanšu jomā.

3. Kad vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū vienā vai vairākās uzņēmējās dalībvalstīs, taču ne izcelsmes dalībvalstī, regulētu informāciju atkarībā no emitenta izvēles sniedz vai nu valodā, ko pieņēmušas minēto uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes, vai valodā, ko parasti lieto starptautisko finanšu jomā.

Turklāt izcelsmes dalībvalsts var noteikt savos normatīvajos vai administratīvajos noteikumos, ka regulētu informāciju atkarībā no emitenta izvēles sniedz vai nu valodā, ko pieņēmusi tās kompetentā iestāde, vai valodā, ko parasti lieto starptautisko finanšu jomā.

4. Kad vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū bez emitenta piekrišanas, 1., 2. un 3. punktā minētie pienākumi kļūst saistoši nevis emitentam, bet personai, kas bez emitenta piekrišanas ir pieprasījusi šādu atļauju.

5. Dalībvalstis ļauj akcionāriem un fiziskām personām vai juridiskām personām, kas minētas 9., 10. un 13. pantā, sniegt informāciju emitentam saskaņā ar šo direktīvu tikai tajā valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā. Ja emitents saņem šādu paziņojumu, dalībvalstis nav tiesīgas pieprasīt emitentam, lai tas nodrošinātu tulkojumu valodā, ko pieņēmušas kompetentās iestādes.

6. Atkāpjoties no 1. līdz 4. punkta, kur vērtspapīrus, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 EUR vai – gadījumā, ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, nevis euro – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir līdzvērtīga vismaz EUR 50 000, ir atļauts tirgot regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs, regulētu informāciju dara zināmu atklātībai vai nu valodā, ko pieņēmušas izcelsmes un uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes, vai valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā, pēc emitenta izvēles vai tās personas izvēles, kura bez emitenta piekrišanas ir pieprasījusi šādu atļauju.

7. Ja dalībvalsts tiesā iesniedz prasību saistībā ar regulētās informācijas saturu, par pienākumu segt izmaksas, kas radušās no šīs informācijas tulkošanas lietas izskatīšanas mērķiem, izlemj saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

emitenta piekrišanas, dara zināmu regulētu informāciju tādā veidā, kas nodrošina ātru pieeju šādai informācijai bez diskriminācijas, un padara to pieejamu oficiāli noteiktai sistēmai, kas minēta 2. punktā. Emitents vai persona, kas pieprasījusi atļauju tirgošanai regulētā tirgū bez emitenta piekrišanas, nav tiesīga ņemt maksu no ieguldītājiem par informācijas sniegšanu. Izcelsmes dalībvalsts pieprasa emitentam, lai tas izmanto tādas plašsaziņas līdzekļus, uz kuriem saprātīgā veidā var paļauties, ka tie efektīvi izplata informāciju sabiedrībā visā Kopienā. Izcelsmes dalībvalsts nav tiesīga uzlikt par pienākumu izmantot tikai tos plašsaziņas līdzekļus, kuru operatori ir reģistrēti tās teritorijā.

2. Izcelsmes dalībvalsts nodrošina, ka pastāv vismaz viena oficiāli noteikta sistēma regulētas informācijas centralizētajai glabāšanai. Šīm sistēmām jāatbilst minimālajiem kvalitātes standartiem attiecībā uz drošību, informācijas avota identifikāciju, laika reģistrāciju un gala lietotāju vieglu pieeju informācijai, un tām jābūt saskaņotām ar iesniegšanas kārtību, kas minēta 19. panta 1. punktā.

3. Kad vērtspapīrus ir atļauts tirgot regulētā tirgū tikai vienā uzņēmējā dalībvalstī, bet ne izcelsmes dalībvalstī, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina to, ka regulētu informāciju dara zināmu saskaņā ar 1. punktā minētajām prasībām.

4. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un attīstību informācijas un komunikāciju tehnoloģijā un lai nodrošinātu 1., 2. un 3. punkta vienādu piemērošanu, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru.

Komisija jo īpaši nosaka:

- a) minimālos standartus regulētas informācijas izplatīšanai, kā minēts 1. punktā;
- b) minimālos standartus centralizētās glabāšanas sistēmām, kas minētas 2. punktā.

Komisija var arī noteikt un atjaunināt to plašsaziņas līdzekļu sarakstu, kas paredzēti informācijas izplatīšanai sabiedrībā.

22. pants

21. pants

Pieeja regulētai informācijai

1. Izcelsmes dalībvalsts nodrošina to, ka emitents vai persona, kas pieprasījusi atļauju tirgošanai regulētā tirgū bez

Vadlīnijas

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes izstrādā atbilstīgas vadlīnijas, lai turpmāk veicinātu publisku pieeju informācijai, ko dara zināmu saskaņā ar Direktīvu 2003/6/EK, Direktīvu 2003/71/EK un šo direktīvu.

Minēto vadlīniju mērķis ir radīt:

- a) elektronisko tīklu, kuru izveido valsts līmenī starp valsts vērtspapīru regulatoriem, regulētu tirgu operatoriem un valsts uzņēmumu reģistriem, uz ko attiecas Padomes Pirmā direktīva 68/151/EEK (1968. gada 9. marts) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta (¹) otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (²); un
- b) vienotu elektronisku tīklu vai elektronisko tīklu platformu starp dalībvalstīm.

2. Līdz 2006. gada 31. decembrim Komisija pārskata rezultātus, kas sasniegti saskaņā ar 1. punktu, un var saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt īstenošanas pasākumus, lai veicinātu atbilstību 19. un 21. pantam.

23. pants

Trešās valstis

1. Ja emitenta juridiskā adrese atrodas trešā valstī, izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde var atbrīvot šo emitentu no prasībām, kas noteiktas 4. līdz 7. pantā, 12. panta 6. punktā, 14., 15. un 16. līdz 18. pantā, ar nosacījumu, ka attiecīgās trešās valsts tiesību aktos ir noteiktas tādas pašas prasības vai ka šāds emitents atbilst tādām trešās valsts tiesību aktu prasībām, ko izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgām.

Tomēr informāciju, uz kuru attiecas trešās valsts noteiktās prasības, iesniedz saskaņā ar 19. pantu un dara zināmu saskaņā ar 20. un 21. pantu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, emitentu, kura juridiskā adrese atrodas trešā valstī, atbrīvo no tā finanšu pārskata sagatavošanas saskaņā ar 4. pantu vai 5. pantu pirms finanšu gada, kas sākas 2007. gada 1. janvārī vai pēc tam, ar nosacījumu, ka šis emitents sagatavo savus finanšu pārskatus saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1606/2002 9. pantā.

3. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde nodrošina, ka informāciju, kas darīta zināma trešā valstī un kas var būt svarīga sabiedrībai Kopienā, dara zināmu saskaņā ar 20. un 21. pantu, pat ja šāda informācija nav regulēta informācija 2. panta 1. punkta k) apakšpunkta nozīmē.

(¹) Redakcionāla piezīme: Nosaukums korigēts, lai ņemtu vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu pārnumurēšanu saskaņā ar Amsterdamas Līguma 12. pantu; sākotnēja atsauce bija uz Līguma 58. pantu.

(²) OV L 65, 14.3.1968., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/58/EK (OV L 221, 4.9.2003., 13. lpp.).

4. Lai nodrošinātu 1. punkta vienādu piemērošanu, Komisijai saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt īstenošanas pasākumus,

i) ar ko izveido mehānismu, lai noteiktu, vai ar šo direktīvu prasīta informācija, tostarp finanšu pārskati, ir līdzvērtīga informācijai, tostarp finanšu pārskatiem, ko prasa ar trešās valsts normatīvajiem un administratīvajiem noteikumiem;

ii) ar ko konstatē, ka, ņemot vērā normatīvos un administratīvos noteikumus vai praksi vai procedūras, kas balstītas uz starptautiskiem standartiem, ko noteikušas starptautiskas organizācijas, trešā valsts, kurā emitents ir reģistrēts, nodrošina līdzvērtību informācijas prasībām, kas paredzētas šajā direktīvā.

Vēlākais piecus gadus pēc 31. pantā minētās dienas Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos lēmumus attiecībā uz to grāmatvedības standartu līdzvērtību, ko izmanto trešo valstu emitenti, ievērojot 30. panta 3. punktā izklāstītos nosacījumus. Ja Komisija nolemj, ka trešās valsts grāmatvedības standarti nav līdzvērtīgi, tā var atļaut attiecīgajiem emitentiem turpināt izmantot šādus grāmatvedības standartus atbilstīgi pārejas perioda laikā.

5. Lai nodrošinātu 2. punkta vienādu piemērošanu, Komisija var saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņemt īstenošanas pasākumus, nosakot tās informācijas veidus, kas darīta zināma trešajā valstī un kas ir svarīga sabiedrībai Kopienā.

6. Uzņēmumu, kura juridiskā adrese atrodas trešā valstī un kuriem būtu jāsaņem atļauja saskaņā ar Direktīvas 85/611/EEK 5. panta 1. punktu vai, attiecībā uz portfeļa pārvaldību, saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A sadaļas 4. punktu, ja tā juridiskā adrese vai (tikai ieguldījumu sabiedrībām) galvenais birojs atrodas Kopienā, arī atbrīvo no akciju apkopošanas ar tā mātessabiedrības akcijām saskaņā ar prasībām, kas noteiktas 12. panta 4. un 5. punktā, ja tas kā pārvaldības sabiedrība vai ieguldījumu sabiedrība atbilst līdzvērtīgām neatkarības nosacījumiem.

7. Lai ņemtu vērā tehnisko attīstību finanšu tirgos un nodrošinātu 6. punkta vienādu piemērošanu, Komisija saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, ar ko konstatē, ka, ņemot vērā normatīvos vai administratīvos noteikumus, trešā valsts nodrošina to neatkarības prasību līdzvērtību, kas paredzētas šajā direktīvā un tās īstenošanas pasākumos.

V NODAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES

24. pants

Kompetentās iestādes un to pilnvaras

1. Katra dalībvalsts nosaka centrālu iestādi, kas Direktīvas 2003/71/EK 21. panta 1. punktā ir minēta kā centrāla kompetenta administratīva iestāde, kura atbild par šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildi un par to, lai tiktu nodrošināts, ka ir piemēroti noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstis attiecīgi informē Komisiju.

Taču 4. panta h) punkta mērķiem dalībvalstis var izraudzīties citu kompetento iestādi, kas nav pirmajā daļā minētā centrāla kompetentā iestāde.

2. Dalībvalstis var ļaut savām centrālām kompetentajām iestādēm deleģēt uzdevumu izpildi. Jebkuru uzdevumu deleģēšanu, kas attiecas uz šajā direktīvā un tās īstenošanas noteikumos paredzētajiem pienākumiem, izņemot 4. panta h) punktā minētos uzdevumus, pārskata piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, un tā izbeidzas astoņus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Jebkuru uzdevumu deleģēšanu veic precīzā veidā, nosakot izpildāmos uzdevumus, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem tie jāpilda.

Šādi nosacījumi ietver noteikumu par to, ka uzdevuma veicējai iestādei jābūt organizētai tā, lai novērstu interešu konfliktus un lai deleģēto uzdevumu izpildes laikā iegūtā informācija netiktu izmantota negodīgi vai konkurences novēršanai. Jebkurā gadījumā, galīgo atbildību par uzraudzību attiecībā uz atbilstību šīs direktīvas noteikumiem un saskaņā ar to pieņemtajiem īstenošanas pasākumiem uzņemas kompetentā iestāde, kas ir izraudzīta atbilstīgi 1. punktam.

3. Dalībvalstis informē Komisiju un citu dalībvalstu kompetentās iestādes par jebkādu vienošanos, ko tās ir noslēgušas attiecībā uz uzdevumu deleģēšanu, tostarp par precīziem nosacījumiem, ar ko reglamentē uzdevumu deleģēšanu.

4. Katrai kompetentajai iestādei ir visas pilnvaras, kas nepieciešamas tās funkciju izpildei. Tai ir vismaz pilnvarota:

- a) pieprasīt nepieciešamo informāciju un dokumentus no revidentiem, emitentiem, akcionāriem, citu finanšu instrumentu turētājiem un personām, kas minētas 10. vai 13. pantā, kā arī personām, kas kontrolē iepriekš minētās personas vai atrodas to kontrolē;
- b) pieprasīt emitentam darīt zināmu atklāšanai informāciju, kas minēta a) apakšpunktā tādā veidā un tādā laikā posmā, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgo. Tā var publicēt

šo informāciju pēc savas iniciatīvas gadījumā, ja emitents vai personas, kas to kontrolē vai atrodas tā kontrolē, neizpilda šo prasību, pēc emitenta uzklašanās;

- c) pieprasīt emitentu, akcionāru, citu finanšu instrumentu turētāju vai personu, kas minētas 10. vai 13. pantā, vadītājiem paziņot informāciju, ko pieprasa ar šo direktīvu vai valsts tiesību aktiem, kas ir pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, kā arī, ja tas ir nepieciešams, sniegt papildu informāciju vai dokumentus;

- d) apturēt vai pieprasīt regulētam tirgum apturēt vērtspapīru tirdzniecību uz ilgāks desmit dienām, ja kompetentajai iestādei ir pamatots iemesls uzskatīt, ka emitents ir pārkāpis šīs direktīvas noteikumus vai valsts tiesību aktu noteikumus, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu;

- e) aizliegt vērtspapīru tirgošanu regulētā tirgū, ja kompetentā iestāde atklāj, ka ir pārkāpti šīs direktīvas noteikumi vai valsts tiesību aktu noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, vai arī ir pamatotas aizdomas par tādu pārkāpumu;

- f) pārraudzīt, vai emitents laikā atklāj informāciju ar mērķi nodrošināt sabiedrības efektīvu un vienlīdzīgu pieeju informācijai visās dalībvalstīs, kur notiek vērtspapīru tirdzniecība, kā arī pieņemt atbilstīgus pasākumus, ja šie noteikumi netiek ievēroti;

- g) publiski paziņot faktu, ka emitents, akcionārs, citu finanšu instrumentu turētājs vai persona, kas minēta 10. vai 13. pantā, nav izpildījusi savus pienākumus;

- h) pārbaudīt, vai informācija, ko pieprasa ar šo direktīvu, ir iesniegta saskaņā ar atbilstīgo ziņošanas sistēmu, un pieņemt atbilstīgos pasākumus, ja tiek atklāti kādi pārkāpumi;

- i) veikt pārbaudes uz vietas tai pakļautajā teritorijā saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas noteikumiem un tās īstenošanas pasākumiem. Gadījumos, kad tas ir noteikts valsts tiesību aktos, kompetentā iestāde vai iestādes var izmantot savas pilnvaras, vērstoties pie attiecīgās tiesas iestādes un/vai sadarbībā ar citām iestādēm.

5. Šā panta 1. un 4. punkts neskar dalībvalsts iespēju noteikt atsevišķas tiesiskās un administratīvās režīmus Eiropas aizjūras teritorijām, par kuru ārējām attiecībām ir atbildīga šī dalībvalsts.

6. Ja revidents atklāj kompetentajām iestādēm faktus vai lēmumus, kas ir saistīti ar 4. punkta a) apakšpunktā minētajiem kompetentās iestādes pieprasījumiem, to nevar uzskatīt par jebkāda informācijas atklāšanas aizlieguma pārkāpumu, kas paredzēts līgumā vai jebkuros normatīvajos vai administratīvajos noteikumos, un sakarā ar to revidentu nevar saukt pie jebkāda veida atbildības.

25. pants

Dienesta noslēpums un dalībvalstu sadarbība

1. Dienesta noslēpuma pienākums attiecas uz visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs un tādās iestādēs, kurām kompetentā iestāde varētu būt deleģējusi dažu uzdevumu izpildi. Informāciju, uz kuru attiecas dienesta noslēpums, nedrīkst atklāt nevienai citai personai vai iestādei, izņemot gadījumus, ja to nosaka dalībvalsts normatīvie vai administratīvie noteikumi.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes, kad tas ir nepieciešams, sadarbojas viena ar otru ar mērķi izpildīt savus pienākumus un izmantot savas pilnvaras, kas ir noteiktas vai nu šajā direktīvā, vai valsts tiesību aktos, kuri ir pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Kompetentās iestādes sniedz palīdzību citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

3. Šā panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm apmainīties ar konfidenciālu informāciju. Uz šādā veidā iegūto informāciju attiecas dienesta noslēpuma pienākums, kas jāievēro personām, kas strādā vai ir strādājuši informācijas saņēmējās iestādēs.

4. Dalībvalstis var slēgt sadarbības līgumus par informācijas apmaiņu ar trešo valstu kompetentajām iestādēm vai struktūrām, kurām atbilstīgie tiesību akti ļauj veikt jebkādu uzdevumu, kas kompetentajām iestādēm uzdoti ar šo direktīvu saskaņā ar 24. pantu. Šāda informācijas apmaiņa ir pakļauta tādām dienesta noslēpuma garantijām, kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kas minētas šajā pantā. Šāda informācijas apmaiņa ir paredzēta minēto atbildīgo iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu izpildei. Ja informācija nāk no citas dalībvalsts, to drīkst darīt zināmu tikai ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kas atklājušas to, un, attiecīgos gadījumos, tikai mērķiem, attiecībā uz kuriem šāda piekrišana ir dota.

26. pants

Piesardzības pasākumi

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē, ka emitents, akcionārs, citu finanšu instrumentu turētājs vai persona, kas minēta 10. punktā, ir izdarījuši noteikumu pārkāpumu vai nav pildījuši savas saistības, tā ziņo par šādiem faktiem izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Ja emitents vai vērtspapīru turētājs nepārstāj pārkāpt attiecīgus juridiskus vai reglamentējošus noteikumus par spīti izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veiktajiem pasākumiem vai arī ja šie pasākumi ir izrādījušies nepiemēroti, tad uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde pēc izcelsmes dalīb-

valsts kompetentās iestādes informēšanas saskaņā ar 3. panta 2. punktu veic attiecīgus pasākumus, lai aizsargātu ieguldītājus. Komisijai par šādiem pasākumiem paziņo cik ātri vien iespējams.

VI NODAĻA

ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI

27. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Lēmuma 2001/528/EK 1. pantu.

2. Kad ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ievērojot minētā lēmuma 8. pantu, ja vien saskaņā ar šo procedūru pieņemtie īstenošanas noteikumi negroza šīs direktīvas būtiskos noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

4. Neskarot īstenošanas pasākumus, kas jau būs pieņemti līdz 2009. gada 20. janvārim, no minētās dienas aptur šīs direktīvas noteikumu piemērošanu attiecībā uz tehnisko noteikumu un lēmumu pieņemšanu saskaņā ar 2. punktā minēto procedūru. Pēc Komitejas priekšlikuma Eiropas Parlaments un Padome var atjaunot minētos noteikumus saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru un šim nolūkam pārskata tos pirms četrus gadus ilgā laika posma beigām.

28. pants

Sankcijas

1. Neskarot dalībvalstu tiesības uzlikt kriminālsankcijas, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem nodrošina, ka veic vismaz atbilstīgus administratīvus pasākumus vai piemēro civiltiesiskās un/vai administratīvās sankcijas atbildīgām personām, ja netiek ievēroti noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis paredz, ka kompetentā iestāde var darīt zināmu atklātībai informāciju par jebkuru pasākumu vai sankciju, kas piemērota par saskaņā ar šo direktīvu pieņemto noteikumu neievērošanu, izņemot gadījumus, kas šāda nodošana atklātībai nopietni apdraudētu finanšu tirgus vai izraisītu nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.

29. pants

Apelācijas tiesības

Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt tiesā lēmumus, kas pieņemti atbilstīgi normatīvajiem un administratīvajiem noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Pārejas noteikumi

1. Atkāpjoties no šīs direktīvas 5. panta 3. punkta, izcelsmes dalībvalsts var atbrīvot no pienākuma darīt zināmu finanšu pārskatus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002 emitentus, kas minēti tās regulas 9.pantā uz finanšu gadu, kas sākas 2006. gada 1. janvārī vai pēc šīs dienas.

2. Neatkarīgi no 12. panta 2. punkta, akcionārs informē emitentu ne vēlāk kā divus mēnešus pēc 31. panta 1. punktā minētās dienas par to balsstiesību un kapitāla īpatsvaru, kas tam pieder emitentā saskaņā ar 9., 10. un 13. pantu minētajā dienā, ja vien tas nav iesniedzis paziņojumu ar līdzvērtīgu informāciju pirms minētās dienas.

Neatkarīgi no 12. panta 6. punkta, emitents, savukārt, dara zināmu informāciju, kas saņemta šādos paziņojumos, ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc 31. panta 1. punktā minētās dienas.

3. Ja emitents ir reģistrēts trešā valstī, izcelsmes dalībvalsts var atbrīvot šādu emitentu no pienākuma sniegt finanšu pārskatus saskaņā ar 4. panta 3. punktu un vadības ziņojumu saskaņā ar 4. panta 5. punktu, bet tikai attiecībā uz tādiem parāda vērtspapīriem, ko jau ir atļauts tirgot regulētā tirgū Kopienā pirms 2005. gada 1. janvāra, kamēr

a) izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde atzīst, ka šādu trešo valstu emitentu sagatavotie gada finanšu pārskati dod patiesu un pareizu informāciju par emitenta aktīviem un pasīviem, finansiālo stāvokli un rezultātiem;

b) trešā valsts, kurā ir reģistrēts emitents, nav noteikusi, ka ir jāievēro Regulas (EK) Nr. 1606/2002 2. pantā minētie starptautiskie grāmatvedības standarti; un

c) Komisija nav pieņēmusi nekādu lēmumu saskaņā ar 23. panta 4. punkta ii) apakšpunktu par to, vai pastāv līdzvērtība starp iepriekš minētajiem grāmatvedības standartiem un

— trešās valsts, kurā ir reģistrēts emitents, normatīvajos un administratīvajos dokumentos noteiktajiem grāmatvedības standartiem vai

— trešās valsts grāmatvedības standartiem, ko emitents ir izvēlēties ievērot.

4. Izcelsmes dalībvalsts var atbrīvot emitentus no pienākuma sniegt pusgada finanšu pārskatu saskaņā ar 5. pantu uz 10 gadiem no 2005. gada 1. janvāra tikai par tādiem parāda vērtspapīriem, kurus jau ir atļauts tirgot regulētā tirgū Kopienā pirms 2005. gada 1. janvāra, ar nosacījumu, ka šī izcelsmes dalībvalsts ir nolēmusi šādiem emitentiem ļaut gūt labumu no Direktīvas 2001/34/EK 27. panta noteikumiem šo parāda vērtspapīru atļaušanas brīdī.

31. pants

Transponēšana

1. Līdz 2007. gada 20. janvārim dalībvalstis pieņem aktus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Kad dalībvalstis veic pasākumus saskaņā ar 3. panta 1. punktu, 8. panta 2. un 3. punktu, 9. panta 6. punktu vai 30. pantu, tās nekavējoties informē par šiem pasākumiem Komisiju un citas dalībvalstis.

32. pants

Grozījumi

No 31. panta 1. punktā minētās dienas Direktīvu 2001/34/EK groza šādi:

(1) direktīvas 1. pantā svītro g) un h) punktu;

(2) svītro 4. pantu;

(3) direktīvas 6. pantā svītro 2. punktu;

(4) direktīvas 8. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis var uzlikt vērtspapīru emitentiem, kas iekļauti oficiālajā sarakstā, papildu pienākumus ar nosacījumu, ka šos papildu pienākumus piemēro visiem emitentiem vai arī individuālajām emitentu kategorijām”;

(5) svītro 65. līdz 97. pantu;

- (6) svītros 102. un 103. pantu;
(7) direktīvas 107. panta 3. punktā svītros otro daļu;
(8) direktīvas 108. panta 2. punktu groza šādi:

- a) punkta a) apakšpunktā svītros vārdus “periodisko informāciju, ko jāpublicē sabiedrībām, kuru akcijas iekļauj oficiālajā sarakstā”;
b) svītros b) apakšpunktu;
c) svītros c) apakšpunkta iii) daļu;
d) svītros d) apakšpunktu.

Atsauces uz atceltajiem noteikumiem tiks interpretētas kā atsauces uz šīs direktīvas noteikumiem.

33. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2009. gada 30. jūnijam sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas darbību, tostarp par to, cik lietderīgi būtu izbeigt atbrīvojumu attiecībā uz esošiem parāda vērtspapīriem pēc 10 gadu laikposma, kas noteikts 30. panta 4. punktā, kā arī par šāda lēmuma iespējamo ietekmi uz Eiropas finanšu tirgiem.

34. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas “Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī”.

35. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2004. gada 15. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
A. NICOLAÏ